

JEST (2) *sb m*

e jasne.

sg I jest(e)m (1). ◇ pl A jesty (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) – XVIIIw.

Ruch ciała towarzyszący mowie, podkreślający treść wypowiedzi; czynność liturgiczna będąca składnikiem obrzędu; actio, gesticulus, gestus, motus corporis, pronuntiatio Cn [gestus – obyczaje, pochutnawanie a poruchanie sobą Mącz 144d; – uczynek, sprawa; – postawa, jakiej kto w mowie albo w swych sprawach pożywa Calep] (2) : A kładz przedfię począł iakieś gefty łtroić i dułznė nieprzyjaciele wołaiąc poprziłięgać/ abo iako mowią zaklinać MurzHist P3; y zali on [Jan Ocieski, kanclerz koronny] wzrołtem/ gełtem/ y ięzykiem ku wielkiej oney wymowie ktorą w Vlyfełfu łwym Homerus ten że wielbi/ łye nieurodził? OrzRozm Q4.

HJ